

Fajgelj, Simon Gregorčič, Anton Starc, Matija Šušteršič in Fanko Žirovnik. — Po navetu g. dr. *Hudnika* je sklenil občni zbor, da so člani pevskega zbora že kot taki člani »Glasbene Matice«, predsednik in tajnik pevskega zbora pa sta zajedno odbornika »Glasbene Matice«. Tudi se je naročilo novemu odboru, naj se posvetuje o tem, ali ne bi kazalo nastaviti plačanega tajnika, zakaj pisarniški posli narastajo čimdalje bolj. Končno se izreče zahvala g. svetovalcu *Vencajzu*, da se je po njega trudu kupila društvena hiša, in potem se zborovanje sklene.

Slovenska pravna terminologija. »Slov. Pravnike« poroča v svoji poslednji številki, da je tisek in založništvo slovenske pravne terminologije prevzela c. kr. dvorna in državna tiskarna na Dunaji. Urednik pravne terminologije, g. dr. *J. Babnik* poslal je précej dve tretjini gradiva na Dunaj, in sedaj se to važno delo že tiska.

Češki kvartet v Ljubljani. Bil je izreden užitek, katerega je slovenskemu občinstvu podala »Glasbena Matica«, pridobivši sloveči češki kvartet, gospode *Hoffmana, Suka, Nedbala* in *Bergerja*, za koncert v Ljubljani. Četvorica teh umetnikov si je brzkone že prej, nego je sploh stopila v javnost, načrtala jasen določen program svoje delavnosti. Smetana, véliki neznani mojster, naj bi bil za steber, okolo katerega bi se vrstili drugi, sosebno slovanski umetniki; da prihaja précej za njim Dvořák, genijalni simfonik, to se umeje samo po sebi; prav takó pa se vé, da niso smeli biti izključeni klasiki. Zvesti temu programu, izvajali so kvartetisti v ljubljanskem koncertu dva obsežna proizvoda imenovanih skladateljev. Smetana je uglasbil v svojih simfoniških glasbotvorih za véliki orkester to, kar dviga srca češkega národa: sijajne dóbe njega zgodovine, in »Vyschrad«, »Tábor«, *Blaník, Šárka*, to so óne veličastne skladbe iz češke minulosti, izvédene z orjaškimi pomočki modernega orkestra. Smetana si je izvolil takó rekoč intimno obliko kvarteta na godala, da podá prijateljem svojim pesniško parafrazo življenskih svojih dogodkov. Njemu, iskrenemu zagovorniku Wagnerja in Liszta, bila je nekakšna potreba, pisati glasbo na poetiški podlagi, celó ondu, kjer tega pred njim ni storil nihče: celó v komorni glasbi. Ali se mu je ta način posrečil, to so pokazali uspehi skladbe »Z mého života«. Stara šolníška estetika, trdovratno se držeča mrtvih črk, čakala je zopet korenit poraz. — Program, torej poetiška podlaga kvartetu, katera zajedno ustanavlja njega obliko, znan je takó, da ga ni treba ponavljati. Kar se tiče izvajanja, lahko rečemo, da se od teza sléhamn ocení. Meni vsaj se zdi, da je to vedno notranji dokaz popolnosti, če poslušalca nič ne zavaja, da bi glasbenemu uživanju dodajal refleksije o tem, kakšna je izvajanju tehniška stran. Kvartet, kjer igrajo štirje instrumenti takó kakor jeden instrument, kjer kar nič ne míslimo: Sedaj igra cello, sedaj vijola, sedaj druga vijolina — takšen kvartet igra resnično umetniško! In samó kvartetu štirih umetnikov, ki so tako rekoč jedne muzikališke duše, možno je uvésti v glasbeni svet takšno delo, velikansko v vsakem oziru. — Dvořákov kvartet v Es-duru nudí čisto, absolutno glasbo, ne da bi se naslanjal na poezijo. Dvořákom delom ní bilo treba šele pripravljati tal; pokazati je bilo treba samo to, kakšno je takovo delo, če se reproducira z največjo pieteto. Učenci Dvořáka samega, poznajo kvartetisti najboljše želje svojega mojstra, in kár najiskreneje so proučevali njega dela. Ušla jim ní najmanjša podrobnost; preskrbuo so vedeli doseči najpopolnejšo harmonijo celote, ono euritmijo, ono skladje, ki je princíp absolutni glasbi. Iz kratka: kvartet je jeden najboljših kvartetov, kar jih je kje — treba bi bilo samo kosanja med kvartetisti, da bi se odločilo, če ní najboljši. — V srednji točki, Svendsnovi romanci in zlasti v virtuvoznati polonezi *Laubovi*, nudila se je prvemu goslarju, gospodu Hoffmannu, prilika, da se je izkazal kot solista. Kdor Smetanov kvartet tako igra kakor on, mora sploh že biti virtuvoz. Žal, da sta bili obe skladbi, sosebno poloneza, v soseščini takih dveh orjaških del, kakeršni sta Smetanovo in Dvořákov,

kar se tiče njiju vsebine, oskromni, prav zelo oskromni. Ali je bilo to koncesija širšemu občinstvu ali odpočitek po silnih vtiskih, ali pa verjetneje: staro ljubljansko zlob, da nimamo poštenega klavirja za Brahmsovo sonato? *K. Hoffmeister.*

Dornen. Von *Simon Gregorčič.* — Dunajski leposlovni polmesečnik »An der schönen blauen Donau« je priobčil že večkrat prevode iz slovenščine. Tako je prestavil na nemški jezik g. B. *Krek* Kersnikovo »Rojenico«; g. prof. *Stritar* pa je priobčil prevod svoje pesmi »Spomladi le nikar.« Zadnjič (števil. 21. str. 497) pa je prinesel prevod Gregorčičeve pesmi iz peresa *Gojmira Kreka.* Evo ga!

Dornen.

Wie pranget ihr schön, ach, wie duftet ihr süß,
Ihr Grabhügel schmückenden Blüten!
Wol pflanzt eine liebende Hand euch hieher,
Ein liebendes Herz muss euch hüten!

Und dennoch . . . wer weiß, ob aus euch wol spricht
Die Liebe, die einstige Treue?
Nur Sühne für Unrecht gar seid ihr vielleicht,
Vielleicht nur der Ausdruck der Reue.

Hat wohl nicht die Hand, die so zart euch jetzt pflegt,
Einst Jenen ohn' Gnade gehetzt,
Hat Dem sie nicht, der unter Blümelein schläft,
Mit Dornen die Seele verletzt?

Dann kam wol zu spät, ach, all eure Pracht,
Sie passt nicht aufs Bette des Todten:
Den, dem ihr da blüht, freut die Blüte nicht mehr,
Der Dornen gar leicht kann er spotten!

Ins Leben die Dornen die Blüten aufs Grab!
Wol umgekehrt ziemt es dem Geber:
Ins Leben säet lieber die Blümelein uns,
Die Dornen hebt auf für die Gräber!

m. p.

»Plesanka«. Čitamo v hrvaških listih, da je pod tem naslovom v vseučiliški knjigarni Roberta Ferd. Auerja izšlo osem izvornih novih plesov za klavir, katere so zložili samó hrvaški skladatelji. V »Plesanki« so te-le skladbe: Dalmatinsko národno kolo »I opet!« zložil *Fr. S. Kuhač*, »Sarajevska četvorka«, po bosanskih in hercegovskih národnih melodijah sestavil *Šandor Bosiljevac*, »Jerino kolo« (salonsko kolo v figurah), zložil *F. S. Vilhar*, valček »Un scrupule«, zložil *Nik. Faller*, polka française »Po koprivnički«, zložil *Toma Šestak*, hitra polka »Pozdrav Osieku«, zložil *Ante Stöhr*, polka mazurka »Golub i golubica«, zložil *Fr. S. Kuhač*, in »Pozdrav iz Splita«, zložil *Vjekoslav Ružič*. — Kritika pravi, da so te skladbe vrlo lepe in dosti vrednejše od nemških plesovnih albumov. Cena zvezku 1 gld. 50 kr.

»Zlatá Praha«, ta izborni češki ilustrirani tednik, katerega uredjuje prof. Ferd. Schulz in izdaja največji češki založnik J. Otto v Pragi, završila je nedavno svoj deseti tečaj. »Zlatá Praha« se, kakor smo to že naglašali, po vsi pravici meri z nemškimi ilustriranimi listi, také da bodi onim Slovencem, ki so večji češkemu jeziku, tudi letos toplo priporočena. Sotrudniki so ji najboljši pesniki, pisatelji in umetniki češki. Iz tujih književnostij primaša »Zlatá Praha« v posebni knjižnici najboljša dela v dovršenih pre-